

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Haber-Yorum

Halkların ve Yöneticilerinin Karşı Karşıya Gelmesi

Uyanık ve Bilinçli Ümmet Hilafet Devleti'nin Liderliği Dışında Sakinleşmeyecek veya İstikrara Kavuşmayacaktır

Haber:

25 Ekimde Sudan'da, başkanı Abdulfettah el-Burhan'ın liderliğindeki Askeri Konsey, askeri liderliğine başkanlık eden hükümete karşı bir darbe yaptı, aralarında Başbakan Hamduk'un da olduğu ülkedeki hükümet erkanının çoğunu tutukladı ve olağanüstü hal ilan etti. Geçen 25 Temmuz'da ise Tunus Devlet Başkanı Kays Said, ordunun da desteğiyle parlamentonun çalışmalarını dondurduğunu, üyelerinin dokunulmazlıklarının kaldırıldığını, başbakanın görevden alındığını açıklamış ve başkanı olan mevcut hükümete karşı darbe sayılan kararlar çıkarmıştı. Nitekim Tunus ve Sudan'daki iki darbe, her iki ülkede de yöneticiler arasında ve yöneticiler ile halk arasında çatışmaların varlığını gösteren siyasi ve halkçı muhalefetlerle karşı karşıya kalmıştır. Amerika, İngiltere, Fransa ve diğerleri, iki ülkeye yoğun bir ilgi ve takiple müdahale ederek askeri ve siyasi liderlerin fiili yöneticilerine direktifler vermişlerdir. Çatışma her iki ülkede de hala devam etmekte ve birden fazla yönde bir tırmanışa ve gelişmelere işaret etmektedir.

Haber:

Bu darbelerle ilgili ilk dikkat çeken şey, ne mevcut hükümete karşı gizli olarak çalışan odakların ani darbeleri, ne de iktidarı ve yöneticileri deviren halk devrimleri olmadığıdır. Ancak bunlar, yöneticilerin birbirlerine, halkların hareketlerine ve devrimlerine karşı yaptıkları darbelerdir. Nitekim bu olayların, 2010 yılının sonlarında Tunus'ta patlak veren ve ardından başka yerlere yayılan Arap devrimleri sonrasındaki yansımalarından biri olduğunu söylemeye bile gerek yoktur. Yani bunlar, halk devrimlerini kuşatan, hile ve güç kullanarak onları ortadan kaldıran karşı-devrimlerin yansımalarından biri olup bu da ayaklanan ve isyan eden halkların, aldatıcı oyunlarla, duygusal konuşmalarla ve içi boş sloganlarla aldatıldıklarının ve fedakarlıklarının istismar edildiğinin farkına vardıklarını göstermektedir. Aynı zamanda halkların, zulmü ortadan kaldırmak ve daha önce net bir şekilde ortaya çıkan arzuladıkları hedeflerini gerçekleştirmek için hala bir kez daha harekete geçecek enerjiye sahip olduklarını göstermektedir. Bu hedefleri ise, İslam'ı tatbik ederek ve Batı'nın tahakkümünden, zulmünden, kirli fikir ve politikalarından kurtularak itibarlarını, onurlarını ve bağımsızlıklarını yeniden tesis etmektir. Bu da halkların kanaatlerinin, eğilimlerinin ve tercihlerinin, Batı'nın nüfuzundan kurtulmak olduğu anlamına gelmektedir. Dolayısıyla haberde bahsi geçen Batılı ülkeleri tahrik eden ve İslam beldelerinden kovulacakları veya nüfuzlarını ve çıkarlarını kaybedecekleri korkusuyla hareketlenmelerine neden olan şey işte budur. Bu nedenle bu yoğun ve ardışık Batı hareketlerini, ülkedeki fiili otoritelerle temasları ve buralarda neler olup bittiğine dair ABD, İngiltere, Avrupa Birliği ve Birleşmiş Milletlerde en üst düzeylerde müzakereleri görmekteyiz.

Burada bu ülkelerin bariz yalanlarına dikkat çekmekte fayda vardır. Zira bunlar günün her saatinde açık bir endişeyle hareket ederken, iletişim kurarken ve müdahale ederken ajan ve Laik otoriteleri, insanların hareketlerini kuşatmaya ve kısıtlamaya yönlendirmelerinin yanı sıra ellerinden kayıp gitmesi korkusuyla ordu ve güç kullanarak durumları kontrol etmeye yönlendirmektedirler. Sonra da bunun tam tersi açıklamalarda bulunarak hukukun üstünlüğünü, insanların güvenliğini, gösteri ve seçim özgürlüğünü arzuladıklarını iddia etmektedirler. Oysa Libya, Yemen, Suriye ve diğer İslam beldelerindeki olup bitenlere yönelik en ufak bir bakış bile, bu açıklamaların ne kadar yalan olduğunu, bu ülkelerin ve politikacılarının büyük ahlaksızlıklarını teyit etmektedir. Dahası Sudan Askeri Konseyi'nin

Batılı efendilerinin emirlerine uyararak, Sisi'nin Rabia ve Nahda meydanlarında yaptığı gibi halk katliamları yapmasından korkulmaktadır.

Bu yorumun dikkat çekmek istediği şey, İslam ümmetinin halklarının siyasi bir akide olması vasfıyla akidelerine dönük uyanışları neticesinde ayaklanmış olmalarıdır. Zira akideden kaynaklanan bu bilinç, Batı tarafından zincirlenmiş ve akidelerine ve kanaatlerine yabancı yozlaşmış rejimleri reddetmek ve yaşam tarzına ve istenilen siyasi tercihe karar vermek için yeterli boyuttadır. Hatta bu bilinç, harekete geçme motivasyonu ve istenen büyük değişim noktasına kadar ulaşmıştır. Bu nedenle son on yılın hareketleri ve devrimleri başarısız olsa da İslami siyasi fikirlere ve mefhumlara yönelik bilinç, İslam Nizamını kurma, küfrün hegemonyasından ve ajanların, hainlerin ve onların zıvalıklarından kurtulma hedefi gerçekleşinceye kadar tekrar tekrar harekete geçmenin ve motive olmanın garantisidir.

Bazı gözlemciler, son on yılda patlak veren ve ağır maliyetlerle birlikte başarısızlıkla sonuçlanan Arap devrimleri hakkında, devrimler sona mı erdi yoksa sönmeye devam edip kısa sürede yeniden tutuşur mu? şeklinde tartışmalara girmektedirler. Onlardan bazıları, devrimlerin sona ermediği ve halklar zafere ulaşınca kadar sona ermeyip devam edeceği görüşündedirler. Bu satırların sahibi ise, devrimlerin çarpışmalar gibi olduğu görüşündedir. Dolayısıyla başarısızlık ve kayıplarla sonuçlanabilir ancak bu hamlelerin sonu değildir. Çünkü bu bir savaş değildir. Ancak bu, bir çarpışma veya çarpışmalardır. Aslında bu devrimler sona ermiş ve onların enkazları üzerine Mısır ve Tunus'ta olduğu gibi yıllarca süren ve istikrar bulan facir rejimler kurulmuş ve Suriye'de olduğu gibi büyük kayıplara ve imhalara mal olmuştur. Ama devrimleri gerçekleştiren halklar hala canlı olup değişime, küfür hükümlerinin ortadan kaldırılmasına ve ajan yöneticilerden kurtulma yönünde motive eden ve harekete geçiren İslam düşüncesinin ve mefhumlarının enerjisiyle yüklüdürler. Nitekim fikri enerji, enerjilerin temeli, anası ve ateşleyicisidir. Bu yüzden devrim veya devrimler başarısız olsa da bu sadece bir çarpışma veya çarpışmalar ve olaylardan ibaret olup sona erer ancak savaş devam eder. Dolayısıyla halklar burada yeniden ayaklanacak, şurada isyan edecek ve orada patlayacaktır. Nitekim bilinçli ve uyanık ümmet, bu enerjileri barındırabilen ve ümmetin amacının gerçek anlamına ve engellerin, düşman güçlerinin ve kurnazlıklarının boyutuna yönelik siyasi bir bilinçle iyi çalışılmış, ustalık ve titizlikle çizilmiş bir proje ve strateji içinde organize edilebilen bilinçli ve hikmetli bir liderliğe sahip olmak için belirleyici ve kararlı bir fırsatı yakalayınca kadar sakinleşmeyecektir. Dolayısıyla her değişim ve kalkınma sahibinin ameli, ilgi odağı ve planlaması işte budur. Dolayısıyla da o, değişim ve kalkınma için çalışır ve bu ikisine önderlik eder, dahası bu en büyük sorumluluğu ve kaçınılmaz görevi olur. Zira bu mesele için, çalışma zorunluluğu olan kesin bir kurala göre çalışmak gerekir. وَقُلْ اَعْمَلُوا فَمَا تَسْتَرُونَ اللهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ **De ki: “Çalışın, yapın. Yaptıklarınızı Allah da, Rasulü de, müminler de göreceklerdir.”** [Tevbe-105] Dolayısıyla amelin düşünceyle bağlantılı olması, yani bunun da öncesinde siyasi düşüncenin bir hedefi olması, fikir ve amelin kararlaştırılan ve belirlenen bir amaç için olması gerekli ve kaçınılmazdır ki bu da Hilafet Devleti'dir. Nitekim mesele, çalışmaya gücü yeten herkesin öncülerden olmak için kendisini güçlendirmesini gerektirmektedir. وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ **Yarışanlar işte bunun için yarışsınlar.** [Mutaffifin-26]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Mahmud Abdulhâdî